

předpisu a jeho smyslu, že v § 140 dotč. zákona jsou míněna všechna ujednání dotýkající se právního poměru pojištěncova. Taková dohoda, z níž vychází odvolací soud — i kdyby byl správný jeho úsudek, že k dohodě došlo —, byla by tedy neplatná a právně neúčinná. Pokud snad odvolací soud byl toho názoru, že se žalobce vzdal nároku na náhradu škody, vzniklé mu porušením přihlašovací povinnosti žalovaného, přezírá, že by i pro takovou dohodu platil tudíž zákaz § 140 dotč. zákona a že se žalobce tudíž nemohl vzdát nároku na náhradu škody před tím, než pojistný případ nastal, a že žalobci vznikl nárok na starobní důchod (srv. rozh. č. 15042 Sb. n. s.). Ježto dovolací soud, vycházející z mylného právního názoru, se jinak nezabýval odvoláním žalovaného a neučinil potřebná skutková zjištění, není věc dosud zralá k rozhodnutí (§ 35 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.), a musila již proto býti vrácena odvolacímu soudu.

Čís. 16018.

O zrušovací stížnosti podle § 46 honeb. zák. č. 49/1866 z. z. pro Čechy rozhoduje soud po případě soudce, který jest příslušný k povolení exekuce na základě nálezu rozhodčího (smluvčího) soudu. Tím jest v hlavním městě Praze okresní soud exekuční.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1937, R I 180/37.)

Okresní soud exekuční v Praze vyhověl zrušovací stížnosti podané proti nálezu smluvčího soudu pro obvod Š-ský, zřízeného podle honebního zákona ze dne 1. června 1866, č. 46, z. z. čes. Rekursní soud zrušovací stížnost odmítl pro nepřislušnost dovolaného soudu, postoupiv věc příslušnému okresnímu soudu civilnímu v P. D ů v o d y: Podle § 46 zák. č. 49/1866 z. z. čes. jest příslušným rozhodovati o zrušovací stížnosti do nálezu smluvčího soudu soud, jenž jest oprávněn povolit exekuci k vykonání výroku smluvčího soudu. Tímto příslušným soudem jest okresní soud, v jehož obvodu jsou při započetí exekuce věci, na které se exekuce vede (§§ 1 č. 16, 4 č. 6 a 18 č. 4 ex. ř.). Okresní soud exekuční v Praze, jenž byl zřízen vládním nařízením ze dne 26. srpna 1926, č. 165, Sb. z. a n. jest příslušný rozhodovati pouze v exekučních věcech, které dříve náležely do příslušnosti okresních soudů zřízených v hlavním městě Praze, kdežto nesporná a sporná agenda z obvodu těchto soudů náleží nadále do jejich kompetence. Jednání o zrušovacích stížnostech podle § 46 řeč. hon. zák., jež se děje v nesporném řízení, není exekuční věcí, takže o stížnosti nepřisluší rozhodovati exekučnímu soudu v Praze, nýbrž soudu, v jehož obvodu jsou při započetí exekuce věci, na které se exekuce vede, a tím jest okresní soud pro Prahu-Sever. Jde tu o nezhojitelnou nepřislušnost exekučního soudu (§ 51 ex. ř.), k níž jest podle § 44 j. n. přihlížeti v každém období rozepře (§ 41 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.). Bylo proto k rekursu napadené usnesení zrušiti jako zmatečné (§ 477 č. 3 c. ř. s.) a rozhodnouti, jak se shora stalo.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, aby bez zřetele k důvodu zrušovacímu znova o rekursu rozhodl.

D ů v o d y :

Jde o zrušovací stížnost proti nálezu rozhodčího (smluvčího) soudu ve smyslu § 46 zákona ze dne 1. června 1866, č. 49 z. z. čes. (honební zákon pro Čechy) jako mimořádný opravný prostředek. Řádného opravného prostředku tu vůbec není, poněvadž podle odst. 5 řečeného zákonného ustanovení není z nálezu soudu smluvčího odvolání. Nejvyšší soud se takovouto zrušovací stížností již zabýval a v rozhodnutí č. 14451 Sb. n. s. podrobně vyložil, že jest o ní rozhodnouti podle zásad o řízení nesporném, a jest proto i přípustnost dovolacího rekursu posuzovati podle zákona ze dne 19. června 1931, č. 100, Sb. z. a n. Řešiti jest jediné otázkou, zda o uvedené zrušovací stížnosti, na niž třeba užití zásad o řízení nesporném, rozhoduje soudce, jemuž jsou přikázány k vyřizování záležitosti soudnictví nesporného, nebo soudce exekuční, a poněvadž v souzeném případě jde o Prahu a tam byl vládním nařízením ze dne 26. srpna 1926, č. 165 Sb. z. a n. zřízen pro obvody všech okresních soudů v hlavním městě Praze samostatný exekuční soud (viz též Věstník min. sprav. z roku 1928, sdělení č. 118), zda v případech vyskytnuvších se v obvodech okresních soudů pražských má o takovéto zrušovací stížnosti rozhodovati ten okresní soud, který by byl jinak příslušný, anebo samostatný exekuční soud v Praze. Při řešení této otázky jest vycházeti z ustanovení posl. odst. § 46 honeb. zák. pro Čechy ze dne 1. června 1866, č. 49 z. z. čes. Podle dotčeného ustanovení má býti za vykonání výroku rozhodčího (smluvčího) soudu požádán příslušný soud, kterýž, byla-li již podána stížnost zrušovací pro nezachování toho, co bylo v tomto předpisu nařízeno, prve než exekuci povolí, v příčině této stížnosti rozhodne. Z uvedeného znění zákona jasně vyplývá, že o zrušovací stížnosti rozhoduje ten soud po případě soudce, který exekuci povoluje. Podle § 4 č. 6 ex ř. je příslušný k povolení exekuce na základě nálezu rozhodčích soudů, tudíž též na základě nálezu rozhodčího (smluvčího) soudu podle § 46, posl. odst., zákona ze dne 1. června 1866, č. 49 z. z. exekuční soud uvedený v §§ 18 a 19 ex. ř. a tím jest pro obvody všech okresních soudů v hlavním městě Praze, jak už bylo svrchu vyloženo, samostatný okresní exekuční soud v Praze.

Čís. 16019.

Strany zúčastněné na správním řízení, zavedeném o žádosti za povolení stavby, mohou upravití svá práva a nároky soukromoprávní, týkající se provedení zamýšlené stavby, dohodou a není závady, aby tato dohoda nebyla pojata do protokolu o správním jednání.

Oprávněný z této dohody může žádati, dotýká-li se provedená stavba jeho práv, aby byla postavena podle dohody.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1937, Rv I 539/35.)

Žalovaní požádali v létě 1933 obecní úřad v L. o povolení přístavby kolny při čp. 64 v L. Kolna byla postavena proti dvěma oknům sousedního domu čp. 3 v L., patřícím žalobkyni. O žádosti žalovaných byla